

Bài Tụng Ca Bình Minh

Tất cả đều chờ đợi / em, buổi sáng hôm nay...Trời chuyển gió heo may,
em chuyển lòng ưu ái...Này nụ hoa anh hái, xin được trao cho em. Em
cầm nhé nụ duyên, vì em hoa vườn nở, vì em chim đầy kia, vì em bướm
xum xuê, vì em ong tề tựu...Hummingbird nhỏ xíu / chắc mơ thành
Thiên Nga / nó gom hết bao la / đổ vào mắt em đó...Ôi đôi mắt em, gió,
gió mùa Thu hiu hiu. Em đẹp nhất Tình Yêu / anh vẽ bài thơ mới...

Em ơi em đừng hỏi: Thơ có nghĩa là gì? Em biết mà tình si / từ bước đi
hàng xóm / từ những tia lửa chớm / bay lên thành sao sa...Nhưng trước
hết là hoa / nở kia, hồ Tịnh Thủy / những bông sen cao quý / vì em tha
thiết mừng...Anh thích dùng chữ Bông / bởi em chùm tuyết trắng! Anh
sẽ đi hái nắng / nhìn em tan từ từ...

Ôi em ơi, mùa Thu / sáng nay về như vậy. Bếp nhà Thượng đang cháy /
những nhánh củi hơi em / cho tóc em dài thêm / cho môi em mềm dịu /
cho em thấy thiếu / một vòng tay phải không? Quanh em là núi
sông, quanh em rừng xanh biếc...Quanh em là tha thiết / Tình Yêu Quê
Hương đây! Những bà Thượng guộc gầy, những ông Thượng hấp háy /
họ tươi lại, tươi mãi / từ hôm nay, bình minh. Thơ anh nói cái Tình, của
em, Lòng Nhân Ái!

Di Linh nhiều cô gái / đi tu thành Ma Soeur / anh nhớ hồi họ chờ / em
đến trao quà tặng...Anh không thể quên đặt: Em Là Tình Yêu,
nha! Em trong cõi người ta, em là Hoa Hường Trắng! Em là Nắng Rất
Ấm: Mùa Thu Đang Dịu Dàng...Tóc em dài, anh thương! Miệng em
cười, anh nhớ...dù anh đi đò lữ, em mãi Tình Trăm Năm!

Trần Văn Lệ